

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
- SECȚIILE UNITE -

DECIZIA Nr. 6
din 21 ianuarie 2008

Publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 817 din 05/12/2008

Dosar nr. 63/2007

Sub președinția domnului profesor univ. dr. Nicolae Popa, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție,

Secțiile Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, în conformitate cu dispozițiile art. 25 lit. a) din Legea [nr. 304/2004](#) privind organizarea judiciară, republicată, s-au întrunit pentru a examina recursul în interesul legii, declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, cu privire la aplicarea dispozițiilor art. 237 alin. (5) din Legea [nr. 31/1990](#) privind societățile comerciale, republicată, privind calea de atac ce poate fi exercitată împotriva hotărârii prin care se respinge cererea de dizolvare a unei societăți comerciale, formulată în condițiile alineatului 1 al aceluiași articol.

Secțiile Unite au fost constituite cu respectarea dispozițiilor art. 34 din Legea nr. 304/2004, republicată, fiind prezenți 89 de judecători din totalul de 114 aflați în funcție.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost reprezentat de procurorul Antoaneta Florea.

Reprezentanta procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a susținut recursul în interesul legii, punând concluzii pentru admiterea acestuia în sensul de a se stabili că împotriva hotărârii de respingere a cererii de dizolvare a unei societăți comerciale, formulată în condițiile art. 237 alin. (1) din Legea nr. 31/1990, poate fi exercitată calea de atac a recursului potrivit acestei legi.

SECȚIILE UNITE,

deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

În aplicarea dispozițiilor art. 237 alin. (5) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, privind calea de atac ce poate fi exercitată împotriva hotărârii de respingere a cererii de dizolvare a unei societăți comerciale, formulată în temeiul alin. 1 al aceluiași articol, instanțele judecătorești nu au un punct de vedere unitar, adoptând soluții diferite.

Astfel, unele instanțe de judecată au considerat că împotriva hotărârii prin care s-a respins cererea de dizolvare a unei societăți comerciale formulată în temeiul art. 237 alin. (1) din Legea nr. 31/1990, republicată, se poate exercita calea de atac a apelului.

În sprijinul acestei opinii s-a subliniat că, întrucât legiuitorul nu a reglementat expres calea de atac ce poate fi exercitată împotriva acestor hotărâri, și în asemenea cazuri sunt aplicabile dispozițiile dreptului comun, respectiv cele ale [art. 282](#) din Codul de procedură civilă.

Alte instanțe, dimpotrivă, s-au pronunțat în sensul că poate fi atacată cu recurs hotărârea prin care a fost respinsă cererea de dizolvare a unei societăți comerciale, apreciind că dispozițiile art. 237 din Legea nr. 31/1990, republicată, prevăd o procedură specială, derogatorie de la dreptul comun.

Aceste din urmă instanțe au interpretat și aplicat corect dispozițiile legii.

Prin art. 237 alin. (1) lit. a)-d) și alin. (5) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, se prevăd următoarele:

"La cererea oricărei persoane interesate, precum și a Oficiului Național al Registrului Comerțului, tribunalul va putea pronunța dizolvarea societății în cazurile în care:

- a) societatea nu mai are organe statutare sau acestea nu se mai pot întruni;
- b) societatea nu a depus, în cel mult 6 luni de la expirarea termenelor legale, situațiile legale, situațiile financiare anuale sau alte acte care, potrivit legii, se depun la oficiul registrului comerțului;
- c) societatea și-a încetat activitatea, nu are sediul social cunoscut ori nu îndeplinește condițiile referitoare la sediul social sau asociații au dispărut ori nu au domiciliul cunoscut sau reședința cunoscută;
- d) societatea nu și-a completat capitalul social, în condițiile legii;

.....
Orice persoană interesată poate face recurs împotriva hotărârii de dizolvare, în termen de 30 de zile de la efectuarea publicității, în condițiile alin. 3 și alin. 4.

Recurentul va depune o copie a recursului la oficiul registrului comerțului în care este înregistrată societatea a cărei dizolvare a fost pronunțată."

Rezultă, deci, că prin aceste dispoziții cu caracter special, cuprinse în art. 237 din Legea nr. 31/1990, republicată, sunt reglementate cazurile de dizolvare-sanctiune a societății, stabilindu-se că hotărârea tribunalului, prin care se pronunță această soluție cu caracter punitiv, poate fi atacată numai cu recurs în termen de 30 de zile de la publicarea acesteia în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.

Așadar, legiuitorul a instituit în acest caz un recurs special, derogatoriu sub mai multe aspecte de la recursul de drept comun reglementat prin Codul de procedură civilă.

În acest sens, trebuie avut în vedere că efectul imediat al hotărârii irevocabile de dizolvare este declanșarea procedurii de lichidare a persoanei juridice, prin care se realizează, în final, radierea acesteia din registrul comerțului.

Este adevărat că legiuitorul nu precizează expres calea de atac ce poate fi exercitată împotriva hotărârii de respingere a cererii de dizolvare, însă aceasta nu poate fi decât recursul, iar nu apelul, cum au considerat unele instanțe.

Această interpretare este impusă nu numai de scopul reglementării, ci și de interpretarea de ansamblu a celorlalte dispoziții legale existente în materie.

În acest sens, trebuie avut în vedere că prin art. 31 din Legea [nr. 359/2004](#) privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice, este restrânsă exercitarea căilor de atac într-o atare materie, stabilindu-se că "încheierea de constatare a dizolvării de drept este supusă numai recursului, la cererea oricărei persoane interesate, în termen de 15 zile de la publicarea prevăzută la art. 30 alin. (3)".

Tot astfel, prin art. 3 alin. (1) din Legea [nr. 314/2001](#) pentru reglementarea situației unor societăți comerciale, se prevede că încheierea judecătorului delegat, prin care se constată dizolvarea de drept a societăților comerciale care nu și-au majorat capitalul social la nivelul minim stabilit de Legea nr. 31/1990, este supusă numai recursului.

Ca urmare, dacă s-ar admite că exercitarea căilor de atac a apelului împotriva hotărârii de respingere a cererii de dizolvare a unei societăți comerciale ar însemna să fie creată o situație unică, izolată, în vădită discordanță cu celelalte reglementări în materie, ținându-se seama că hotărârile de admitere a unei asemenea cereri sunt în mod expres supuse numai căii de atac a recursului.

În consecință, în temeiul dispozițiilor art. 25 lit. a) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, precum și ale [art. 329](#) din Codul de procedură civilă, urmează a se admite recursul în interesul legii și a se stabili că dispozițiile art. 237 alin. 5 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, se interpretează în sensul că hotărârea prin care s-a respins cererea de dizolvare a unei societăți comerciale poate fi atacată cu recurs în condițiile prevăzute de acest text de lege.

PENTRU ACESTE MOTIVE

În numele legii

D E C I D:

Admit recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Dispozițiile art. 237 alin. 5 din Legea [nr. 31/1990](#) privind societățile comerciale, republicată, se interpretează în sensul că:

Hotărârea prin care s-a respins cererea de dizolvare a unei societăți comerciale poate fi atacată cu recurs în condițiile prevăzute de acest text de lege.

Obligatorie, potrivit [art. 329](#) alin. 3 din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 21 ianuarie 2008.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE,
prof. univ. dr. NICOLAE POPA

Prim-magistrat-asistent,
Victoria Maftei